

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 16 mars 2011 (18.3)
(OR. en)**

7745/11

**POLGEN 50
CO EUR-PREP 11
ENV 203
ENER 57
TRANS 81
MI 142
RECH 62
COMPET 108
IND 34
REGIO 18
ECOFIN 140
SOC 239
EDUC 51
AGRI 220
PECHE 75**

NOT FRÅN ORDFÖRANDESKAPET

---

till: Coreper/rådet

Ärende: Genomförandet av den europeiska planeringsterminen:
– Sammanfattande rapport

För delegationerna bifogas en sammanfattande rapport i vilken ordförandeskapet har sammanställt diskussionerna och de huvudsakliga politiska budskapen från de olika rådskonstellationerna gällande den årliga tillväxtöversikten inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Rapporten kommer att tillsammans med slutsatserna från Ekofinrådet och rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) läggas fram för Europeiska rådets vårmöte den 24–25 mars 2011, vid vilket riktlinjer förväntas för medlemsstaternas färdigställande av sina stabilitets- och konvergensprogram och nationella reformprogram i april. Till denna rapport bifogas en rapport från kommissionen (se bilaga) om de bilaterala diskussioner med medlemsstaterna som ägde rum i februari och mars. Det ungerska ordförandeskapets målsättning är att avsluta den första europeiska planeringsterminen innan Europeiska rådets möte i juni 2011.

ORDFÖRANDESKAPETS SAMMANFATTANDE RAPPORT

Inledning/bakgrund

Europa 2020-strategin inleddes av Europeiska rådet i juni 2010 för att låta unionen komma starkare ur den globala ekonomiska och finansiella krisen genom ett samordnat och övergripande reformprogram med stöd av en långsiktig vision och för att inrikta ekonomin mot smart och hållbar tillväxt för alla. Europeiska rådet bekräftade fem överordnade mål och gav sitt politiska stöd till de integrerade riktlinjerna för Europa 2020¹ för ekonomisk politik och sysselsättningspolitik och uppmanade medlemsstaterna att genomföra de politiska prioriteringarna för Europa 2020 på nationell nivå. Med utgångspunkt i detta utarbetade och presenterade kommissionen sju flaggskeppsinitiativ för att ta itu med särskilda frågor, med åtgärder för särskilda nära sammanlänkade och samverkande politikområden. Medlemsstaterna har uppmanats att slutgiltigt fastställa sina nationella mål mot bakgrund av EU:s överordnade mål med beaktande av sina respektive utgångspunkter och nationella omständigheter. Redan i november 2010 lämnade de in sina utkast till nationella reformprogram. Kommissionen har analyserat utkasterna till nationella reformprogram och lade fram sina slutsatser i den första årliga tillväxtöversikten.

Den årliga tillväxtöversikten² som lades fram av kommissionen den 12 januari 2011 markerar början av den första *europiska planeringsterminen* och inleder en ny era av ekonomisk styrning i Europeiska unionen. Den årliga tillväxtöversikten utarbetas av kommissionen varje år efter en grundlig analys och bedömning av de huvudsakliga ekonomiska utmaningar som EU står inför. Genom 10 prioriterade åtgärder på bland annat makroekonomisk nivå för strukturreformer på arbetsmarknaden och kompletterande tillväxtfrämjande åtgärder visar tillväxtöversikten riktningen för Europa för de kommande åren (2011–2012), med särskilt fokus på områden som makroekonomisk stabilitet, budgetkonsolidering, strukturreformer och tillväxtfrämjande åtgärder. I tillväxtöversikten sammanförs olika policyrekommendationer som krävs för att stärka återhämtningen kortsiktigt, hjälpa Europa att upprätthålla sin internationella konkurrenskraft och uppnå Europa 2020-målen.

---

¹ Allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010/410/EU), riktlinjer för sysselsättningspolitiken (2010/707/EU)

² Dok. 18066/10 – KOM(2011) 11 slutlig.

Vid sitt möte den 4 februari erinrade Europeiska rådet om att medlemsstaterna "uppmanas [...] att i april lämna in sina nationella reformprogram samt sina stabilitets- eller konvergensprogram". Med anledning av dessa slutsatser hölls en rad bilaterala möten mellan kommissionen och varje medlemsstat i syfte att diskutera innehållet i de nationella reformprogrammen så att förfarandet skulle kunna slutföras senast i mitten eller slutet av april.

Ekonomiska och finansiella frågor

Den 15 februari 2011 antog Ekofinrådet slutsatserna *Den europeiska planeringsterminen: makroekonomisk och finanspolitisk vägledning*, i vilka det bekräftas att EU:s **mest brådskande uppgift** är att **återställa förtroendet genom att** förhindra ohållbar offentlig skuldsättning, störningar på finansmarknaden och låg ekonomisk tillväxt, **genom att** sörja för hållbara offentliga finanser, korrigera makroekonomiska obalanser, främja reparation av finanserna och öka den potentiella ekonomiska tillväxten. Ekofinrådets slutsatser ger medlemsstaterna politisk vägledning och anger prioriteringar på kort sikt (2011–2012) för hur makroekonomiska och finanspolitiska utmaningar ska mötas och betonar att stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen **främst bör inriktas på** att genomföra en noggrann budgetkonsolidering, verka för ökad sysselsättning och påskynda tillväxtstimulerande strukturreformer. Med beaktande av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020 och den nya integrerade övervakningsramen uppmanar rådet medlemsstaterna att lägga fram övergripande motåtgärder med konkreta, detaljerade och ambitiösa åtgärder både mot finanspolitiska och makrostrukturella problem, inbegripet flaskhalsar som hindrar tillväxt.

För att understödja ovannämnda målsättningar uppmanas kommissionen att föreslå ambitiösa och bestämda landsspecifika rekommendationer och lägga fram förslag till åtgärder på EU-nivå och för euroområdet.

För att uppmuntra till **en noggrann budgetkonsolidering** enades rådet om att det är av yttersta vikt att sörja för att statsskuldssituationen är hållbar genom trovärdiga och detaljerade konsolideringsplaner utöver pensions-, hälso- och sjukvårds- och arbetsmarknadsreformer. Rådet betonar att budgetkonsolideringen bör tidigareläggas i medlemsstater som står inför mycket stora strukturella budgetunderskott eller mycket höga eller snabbt ökande statsskuldsnivåer. Om den ekonomiska tillväxten eller de statliga inkomsterna visar sig bli högre än förväntat bör man ytterligare påskynda budgetkonsolideringen. Vidare understryker rådet att nettoökningen av utgifter efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan bör hållas klart lägre än takten på medellång sikt för potentiell BNP-tillväxt. Rådet konstaterar att beskattningsfrågor omfattas av medlemsstaternas befogenheter men anser att man i de fall där skatter behöver höjas företrädesvis bör höja indirekta skatter och bredda skatteunderlagen. Omotiverade skatteutgifter och subventioner bör avskaffas.

Vad gäller **korrigering av makroekonomiska obalanser** efterlyser rådet akuta åtgärder för att korrigera skadliga och ihållande fall av makroekonomisk obalans – särskilt stora underskott i bytesbalansen – och förbättra de berörda medlemsstaternas konkurrenskraft. Samtidigt bör medlemsstater med stora överskott i bytesbalansen vidta åtgärder för att genomföra strukturreformer som bidrar till att öka den potentiella tillväxten och därigenom också stöder den inhemska efterfrågan.

Rådet understryker att omstruktureringen av banker bör påskyndas för att **stabilisera finanssektorn** och att det gradvisa tillbakadragandet av offentligt finansstöd till banksektorn, med beaktande av behovet att värna den finansiella stabiliteten, bör fortsätta.

I samband med **strukture reformer för tillväxt och nya arbetstillfällen** betonar rådet vikten av kompletterande budgetkonsolideringsarbete med väl utarbetade tillväxtstärkande och resurseffektiva strukturreformer.

Medlemsstaterna delade uppfattningen att en verkligt integrerad **inre marknad** har potential att förbättra den europeiska ekonomins konkurrenskraft och politiska åtgärder som rör den inre marknaden utgjorde framträdande inslag under diskussionerna både i Ekofinrådet och konkurrenskraftsrådet. Att ytterligare fördjupa den inre marknaden och framförallt att prioritera de olika politiska förslagen i inremarknadsakten är högprioriterade uppgifter. Fokus bör ligga på att främja välfungerande och integrerade marknader, särskilt marknader för tjänster och att fullt ut genomföra tjänstedirektivet. På samma sätt framhölls det att man ovillkorligen måste ta itu med hinder mot gränsöverskridande e-handel för att fördjupa den inre marknaden. Dessutom ville medlemsstaterna att samverkande normer snabbt skulle upprättas, särskilt för nya framväxande sektorer. Systemet för erkännande av yrkeskvalifikationer bör förenklas för att underlätta den fria rörligheten för medborgare och arbetstagare.

Både Ekofinrådet och EPSCO-rådet betonade att medlemsstaternas budgetkonsolidering bör åtföljas av reformer som syftar till att garantera **pensionssystem som är tillräckliga och långsiktigt bärkraftiga** genom att den faktiska pensionsåldern och åldern för utträde från arbetsmarknaden höjs, programmen för förtidspension begränsas och pensionsrättigheterna anpassas till förändringar i förväntad livslängd. Pensionsrättigheter bör vara närmare knutna till betalda avgifter.

Rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor)

Vid EPSCO-rådets möte den 7 mars bekräftade medlemsstaterna att stabilitet och budgetkonsolidering är förutsättningar för att få in Europa på en väg mot långsiktig hållbar tillväxt. Tillväxt utan nya arbetstillfällen måste undvikas och rådet betonade därför vikten av att stärka effektiva arbetsstrategier och samtidigt beakta sociala aspekter. En balanserad, integrerad strategi för olika områden inom ekonomisk politik och sysselsättnings- och socialpolitik samt ett framgångsrikt genomförande av en ny, förstärkt politisk samordning på ekonomiområdet är väsentliga för att strategins mål för sysselsättning, konkurrenskraft och social delaktighet ska kunna nås.

Vad gäller det **överordnade målet för sysselsättning**³ erinrade medlemsstaterna om att de mål som angavs i utkastet till nationella reformprogram 2010 är realistiska och ambitiösa men att det sammantagna beräknade resultatet inte kommer att nå fram till EU:s ambition utan blir 2–3 procentenheter lägre. Det råder allmän konsensus om att en tillräcklig ambitionsnivå fortfarande krävs för att nå EU:s sysselsättningsmål, men det betonas också att medlemsstaternas olika utgångspunkter måste tas med i beräkningen.

I detta sammanhang antog EPSCO-rådet den **europiska jämställdhetspakten** (2011–2020)⁴ och uppmanade Europeiska rådet att stödja den. Ministrarna konstaterade att det är av avgörande vikt att stimulera kvinnors deltagande på arbetsmarknaden i enlighet med kommissionens rapport om utvecklingen av jämställdheten mellan kvinnor och män 2010.

Arbetsmarknadspolitiken bör främja färdigheter, skapa incitament till arbete och minska utestängningen från arbetsmarknaden, i synnerhet när det gäller utsatta grupper. Både Ekofinrådet och EPSCO-rådet betonade att fokus måste ligga på att göra arbete mer attraktivt och att få arbetslösa att återgå till arbetet. Genom omfattande flexicuritysystem, flexibla arbetsvillkor, bättre balans mellan arbetsliv och privatliv samt tillgång till barnomsorg ska deltagandet i arbetsmarknaden underlättas och det sammanlagda antalet utförda arbetstimmar främjas.

Samtidigt underströks det emellertid att arbetsmarknadspolitiken i sig inte räcker till för att nå ett genombrott vad gäller sysselsättningsnivån. Åtgärder för att förbättra arbetskraftsutbudet bör åtföljas av verksamheter som ökar efterfrågan på arbetsmarknaden.

Skatte- och förmånssystemen bör också fungera som incitament för sysselsättning. Om möjligt bör skattebördan skiftas bort från lönearbete för att stimulera efterfrågan på arbetskraft och skapa arbetstillfällen. Bekämpning av svart arbete kan också bidra till att öka sysselsättningen, varför flera medlemsstater underströk att det behövs särskilda åtgärder på nationell nivå och EU-nivå för att omvandla svart arbete till riktiga anställningar och minska utestängningen.

Arbetslöshetsersättningarna bör ses över så att de ger incitament att arbeta och begränsar långtidsarbetslösheten. Aktiva arbetsmarknadsåtgärder som utbildning och stöd till arbetssökande spelar en avgörande roll i detta sammanhang.

---

³ Man syftar till en höjning av sysselsättningsgraden bland män och kvinnor mellan 20 och 64 år till 75 %.

⁴ Dok. 7370/11.

Medlemsstaterna bör följa riktlinjerna för sysselsättningspolitiken så att **arbetskostnaderna utvecklas** i enlighet med lokala ekonomiska och arbetsmarknadsmässiga förutsättningar samt arbetsproduktivitetstendenser på medellång sikt samtidigt som nationell praxis gällande arbetsmarknadens parter beaktas. För framtiden kan det vara fördelaktigt att undersöka hur lönebildningen på nationell nivå kan återspegla produktivitsutvecklingen och på medellång sikt bidra till att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser och öka konkurrenskraften.

De allvarliga bristerna i överensstämmelse mellan tillgång och efterfrågan på arbetsmarknaden och bristen på arbetslivserfarenhet utgör också stora hinder, framförallt för unga människor som söker anställning. Därför underströk både EPSCO-rådet och utbildningsrådet att **anpassning av utbildningssystemen till arbetsmarknadens behov**, modernisering av yrkesutbildningssystem, korrekt beräkning av framtida kompetensbehov och åtgärder som kombinerar utbildning och arbete kan bidra till att minska ungdomsarbetslösheten.

Vad gäller det **överordnade målet för social delaktighet**⁵ uppmanades medlemsstaterna att upprätta ambitiösa och väldefinierade nationella mål för att bekämpa fattigdom och social utestängning utifrån sina egna utgångspunkter, men om man utgår från de preliminära nationella åtgärderna i utkastet till nationella reformprogram når dessa mål inte upp till EU:s ambitioner.

Det rådde bred enighet om att strukturreformerna, bland annat **reformerna av systemen för socialt skydd**, måste påskyndas i samband med den aktuella budgetkonsolideringen. Emellertid bör förutom hållbarhet även korrekthet tas med i beräkningarna vid denna process. Det bör säkerställas att alla grupper kan dra fördel av återhämtningen. Att förbättra anställbarheten för de mest utsatta är väsentligt både för att förbättra den sociala delaktigheten och för att nå sysselsättningsmålet. Därför bör tillträde till arbetsmarknaden kombineras med lämpligt inkomststöd och individanpassade stödtjänster i enlighet med strategin för aktiv delaktighet. För att bekämpa fattigdom på ett effektivt sätt är det av avgörande vikt att stoppa fattigdomsöverföringen från generation till generation och att åtgärda barnfattigdomen.

---

⁵ Att få åtminstone 20 miljoner människor att komma ur en situation där de riskerar att drabbas av fattigdom och social utestängning.

En effektiv användning av strukturfonderna, särskilt Europeiska socialfonden, kan i stor utsträckning bidra till nödvändiga strukturreformer som syftar till att målen i Europa 2020-strategin ska uppnås. Ytterligare förenkling och effektivisering behövs i framtiden för att fonderna ska användas på ett mer ändamålsenligt sätt.

Rådet (konkurrenskraft)

Vid mötet i konkurrenskraftsrådet den 10 mars 2011 uttryckte ministrarna brett stöd för den årliga tillväxtöversikten och de tio prioriterade åtgärder som föreslagits. Det rådde konsensus om att disciplinerade budgetåttstramningar och bibehållande av makroekonomisk stabilitet är förutsättningar för den europeiska ekonomins tillväxt och förbättrade konkurrenskraft. Emellertid kan de övergripande målen i Europa 2020-strategin inte uppnås utan en **globalt konkurrenskraftig europeisk industri** och utan att man tar itu med strukturella flaskhalsar och svagheter som hindrar en smart och hållbar tillväxt för alla. Åtgärder som är inriktade på industriell konkurrenskraft som en av de långsiktiga strukturella utmaningarna både på EU- och medlemsstatsnivå bör därför integreras i de slutliga nationella reformprogrammen.

Vid båda mötena i rådet (konkurrenskraft respektive sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) framhövdes hur viktiga de **allmänna ramvillkoren** är för konkurrenskraften och det betonades att företagsklimatet måste förbättras. I synnerhet är smart lagstiftning, minskning av den administrativa bördan samt förbättrade konkurrensbestämmelser områden där medlemsstaterna avser att vidta åtgärder. Framsteg på dessa områden kommer att vara till särskild nytta för små och medelstora företag.

Tillgång till finansiering är ett brett och strukturellt problem av särskild relevans för sektorn för små och medelstora företag och för Europas innovationskapacitet. Medlemsstaterna betonade att man på nationell och europeisk nivå måste utveckla lämpliga instrument som underlättar tillgången till finansiering.

Med tanke på den europeiska ekonomins öppenhet och de uppkommande **globala utmaningarna** kan endast en globalt konkurrenskraftig industri bidra till en återhämtning från krisen. För att man i tid ska kunna gripa sig an dessa utmaningar måste den externa dimensionen i den europeiska industripolitiken få tillbörlig uppmärksamhet.

En behandling av de olika aspekterna på **industriell konkurrenskraft** i utkastet till nationella reformprogram sågs som en nödvändighet, och man ansåg regelbunden övervakning av medlemsstaternas resultat och åtgärder på området för konkurrenskraft samt utbyte av god praxis, vara av relevans. Rådet (konkurrenskraft) bör här i samarbete med kommissionen spela en framträdande roll. Ministrarna nådde i praktiken bred konsensus om att åtgärder för att ta itu med industriell konkurrenskraft är nödvändiga såväl på medlemsstats- som på EU-nivå och framhöll betydelsen av genomförandet av Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ.

I Europa 2020-strategin fastställdes målet att öka EU:s utgifter för **FoU** till 3 % av BNP senast 2020. Sammanställningen av alla preliminära nationella mål pekar på en aggregerad nivå på 2,7 eller 2,8 % av BNP, vilket ligger under det förväntade målet att 3 % av BNP ska investeras i FoU. Trots de nuvarande budgetrestriktionerna har ett antal medlemsstater gjort betydande insatser för att bibehålla eller öka sina offentliga investeringar i forskning, innovation och utbildning, eftersom de inser att dessa investeringar kommer att främja framtida tillväxt.

Vid mötet i rådet (konkurrenskraft) den 9 mars 2011 drog forskningsministrarna, i linje med rekommendationerna i de integrerade riktlinjerna och den årliga tillväxtöversikten slutsatsen, att det för att nå Europa 2020-målen är angeläget att öka effektiviteten och ändamålsenligheten i de offentliga utgifterna, vilket kommer att leda till en hävstångseffekt för de privata investeringarna i forskning och innovation. Både EU och medlemsstaterna måste skynda på strukturreformerna för att utöka Europas framtida tillväxtpotential inom forskning, innovation och utbildning, företagande och företagsklimat. Reformerna bör gynna spetskompetens och intelligent specialisering, stärka samarbetet mellan universitet, forskningsinstitut, offentliga och privata aktörer samt stödja utvecklingen av infrastrukturer och nätverk. Det rådde allmän enighet om att förenklingen av forskningsfinansieringen bör fortsätta, så att gränsöverskridande samarbete och kunskapsöverföring underlättas, med utgångspunkt i synergier och mervärde.

Nationell forsknings- och innovationspolitik bör dra nytta av synergieffekter med EU-medel, med hänsyn till det europeiska mervärdet. Innovation bör dessutom integreras i och främjas inom alla relevanta politikområden, både på EU-nivå och nationell nivå.

Det är allmänt erkänt att de privata investeringarna i forskning och utveckling bör öka. Medlemsstaterna och unionen bör förbättra ramvillkoren för företagande genom åtgärder som ger små och medelstora företag bättre tillgång till privat finansiering, främjar innovationsvänliga marknader och bestämmelser, ger mer effektiva immateriella rättigheter till en rimlig kostnad och stöder ett snabbare inrättande av kompatibla standarder samt en mer strategisk användning av offentlig upphandling.

En effektiv politik för offentlig forskning och innovation får fullt genomslag först på medellång till lång sikt och om den bygger på en tydlig vision, konkreta handlingar och åtaganden. Framstegen bör därför ses över regelbundet på hög politisk nivå.

Rådet (utbildning)

Vid mötet i rådet (utbildning, ungdom, kultur och idrott) den 14 februari 2011 underströk ministrarna att **utbildningspolitikens** roll är att lägga grunden för strukturreformer och komplettera tillväxtfrämjande åtgärder. Utöver kortsiktiga åtgärder för ekonomisk återhämtning behöver, enligt medlemsstaterna, investeringar i tillväxtfrämjande politik såsom utbildning prioriteras. Det tar längre tid innan man kan se resultatet av dessa, men de kommer att trygga långsiktig tillväxt och konkurrenskraft. Det krävs effektivare och mer riktade investeringar på både nationell och europeisk nivå för att fortsätta reformprocessen och förbättra utbildningssystemen, så att medborgarna får den kompetens och de färdigheter som ekonomin behöver och så att kreativitet, innovation och företagande främjas.

Att döma av de preliminära siffrorna i utkasten till nationella reformprogram kommer EU att få det svårt att nå de överordnade målen⁶ för utbildning. Om EU:s överordnade mål ska kunna nås måste utformningen av reformplanerna ägnas mer uppmärksamhet och ambitionsnivån höjas vid den slutliga utformningen av de nationella reformprogrammen. Det krävs avsevärda insatser för att motverka avhopp från skolan, framför allt genom att verka för kvalitet och rättvisa inom utbildningen och genom att utveckla strategier för tidigt ingripande. Det andra målet, att se till att det finns modern, effektiv högre utbildning som är finansierad på ett ändamålsenligt sätt och lockar till sig framstående studenter och forskare, är grundläggande för att förstärka Europas innovationskapacitet och öka konkurrenskraften.

Enligt riktlinjerna för sysselsättningen och den årliga tillväxtöversikten krävs det också för att kunna främja innovation och tillväxt adekvat tillgång till kompetent och utbildad arbetskraft. En högt kvalificerad befolkning är också mycket viktig för att klara av problemen med demografiska förändringar och social integration i EU. Investeringar i utbildning av hög kvalitet och livslångt lärande är därför en central aspekt i en smart och hållbar tillväxt för alla. För att kunna bidra till flexicuritystrategier och främja anställbarhet, särskilt bland ungdomar och missgynnade grupper, krävs det större insatser för att utbildningen bättre ska motsvara arbetsmarknadens behov i form av strategier för riktad kompetensutveckling. Det behövs också åtgärder för att förbättra möjligheterna till livslångt lärande och rörlighet, för att anpassa yrkesutbildningen och göra den mer attraktiv samt för att se till att övergångarna mellan utbildning och anställning blir smidigare, framför allt genom effektiv yrkesvägledning, praktikplatser och lärlingsutbildningar. För att Europas konkurrenskraft ska kunna förbättras och tillväxten stimuleras genom innovation, krävs det mer kvalificerad arbetskraft och närmare samverkan mellan kunskapstriangelns tre olika sidor (utbildning, forskning, innovation).

---

⁶ Att förbättra utbildningsnivån, särskilt genom att sträva efter att minska antalet elever som i förtid avbryter sin skolgång till mindre än 10 % och genom att öka den andel 30–34-åringar som har avslutat en eftergymnasial eller motsvarande utbildning till minst 40 %.

Rådet (TTE – energi)

Den 28 februari fördes en diskussion i rådet (TTE – energi) som huvudsakligen inriktades på framsteg i fråga om energieffektivisering och mer omfattande användning av förnybar energi, de två energirelaterade målen⁷ bland EU:s övergripande mål i Europa 2020-strategin.

Det rådde bred enighet om kommissionens syn på **energieffektivisering**, att stora insatser behövs om EU ska kunna uppfylla sina mål samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till nationella omständigheter och utgångspunkter. Enhetliga metoder måste läggas fast för att mäta och övervaka energieffektiviseringsvinster på EU-nivå.

Investeringar i energieffektivitet kan bidra positivt till ekonomisk tillväxt och Europas konkurrenskraft, bidra till att minska beroendet av importerade fossila bränslen och till att motverka klimatförändringar.

Med hänvisning till rådets slutsatser om strategin Energi 2020 (6207/1/11), som antogs vid samma möte i rådet (transport, telekommunikation och energi) rådde bred enighet om att det inom byggnadssektorn, transportsektorn – inklusive eltransporter – och industrisektorn, finns en stor energibesparingspotential som behöver utnyttjas fullt ut. Den offentliga sektorn bör föregå med gott exempel genom att eftersträva energieffektiva lösningar för transporter, offentliga tjänster och vid upphandling. Ekodesign och energimärkning är instrument som bör utnyttjas mer. Den positiva effekt av ambitiösa nationella mål som kan ingå i de nationella reformprogrammen och nationella handlingsplaner för energieffektivitet för att ge politiska incitament till energieffektiviseringsåtgärder, vikten av att fullt ut utnyttja kostnadseffektiva marknadsmekanismer och lämpliga incitament samt behovet av att ge konsumenterna makt genom ökad information och medvetenhet framhölls särskilt.

---

⁷ Att öka de förnybara energikällornas andel av den slutliga energikonsumtionen till 20 % och eftersträva en ökning av energieffektiviteten med 20 %.

När det gäller **förnybar energi** noterade delegationerna kommissionens bedömning att Europa-2020-målen kan uppnås och till och med överträffas om medlemsstaterna genomför sina nationella handlingsplaner för förnybar energi fullt ut, om finansieringsinstrumenten förbättras och samarbetet mellan medlemsstaterna stärks. Man erinrade om behovet av fortsatta och konsekventa stödsystem för energi från förnybara energikällor, liksom att effektivt undanröja hindren för utnyttjande av förnybar energi. Det kommer att krävas avsevärda insatser för att stödja integreringen av förnybar energi på marknaden, särskilt för att utveckla smarta nät och användningen av smarta mätare. Vidare bör ökad användning av förnybar energi underlättas genom främjande av teknik till stöd för övergången till en koldioxidsnål ekonomi, t.ex. genomförandet av en strategisk EU-plan för energiteknik. Marknaden för förnybar energi kommer att stärkas om befintlig lagstiftning genomförs fullt ut, inklusive för den inre energimarknaden, och om utbyte av bästa praxis och samarbetsmekanismer mellan medlemsstaterna utnyttjas till fullo.

Rådet (miljö)

Den innevarande europeiska planeringsterminen utgör ett unikt tillfälle för rådet (miljö) att integrera **miljö- och klimatpolitiken** med politiken på andra områden, för att kunna bidra till att främja en hållbar, resurseffektiv och koldioxidsnål ekonomi i linje med målen i Europa 2020-strategin.

Resurseffektivitet och minskade utsläpp av växthusgaser⁸ bidrar till att målen för ekonomisk och social utveckling kan nås. Avsevärt minskade utsläpp av koldioxid och en omfattande integrering av miljöpolitiken bidrar till högre livskvalitet och skapar nya arbetstillfällen. Medlemsstaternas nationella reformprogram spelar en central roll för att nå målet om ett grönare, mer resurseffektivt och hållbart EU. Olika initiativ och verktyg på EU-nivå måste också utnyttjas.

---

⁸ Minskade utsläpp av växthusgaser jämfört med 1990 med 20 % (eller t.o.m. 30 %, om en tillfredsställande internationell överenskommelse kan nås om att följa Kyoto) och 20 % högre energieffektivitet.

En preliminär utvärdering av de nationella reformprogrammen visar att insatserna bör förstärkas om klimatmålet i Europa 2020-strategin ska kunna uppnås. Klimat- och energipaketet måste genomföras fullt ut, med alla planerade åtgärder avseende EU:s system för handel med utsläppsrättigheter.

Ambitiösa politiska mål i de nationella reformprogrammen, vikten av ett integrerat tillvägagångssätt, differentiering med utgångspunkt i sektorer och regioner samt behovet av att ge konsumenterna makt genom ökad information och medvetenhet, framhölls som särskilt viktiga för att ge politiska incitament till miljöåtgärder och åtgärder för effektivare resursanvändning. Vid mötet i rådet (miljö) den 14 mars 2011 betonade ministrarna behovet av samstämmighet med EU:s strategi för hållbar utveckling.

Det är nödvändigt med finanspolitiska åtgärder, särskilt utfasning av subventioner som har negativa effekter för miljön, för övergången till en mer resurseffektiv och koldioxidsnål ekonomi.

Övergångsprocessen och integreringen av miljö- och klimatpolitiken kan underlättas ytterligare genom att de privata och offentliga finansiella resurser som krävs inför nästa fleråriga budgetram och reformerna på relevanta politikområden tillhandahålls.

Det rådde bred enighet om att kommissionen så snart som möjligt bör utveckla en ambitiös färdplan för ett resurseffektivt Europa, där mål på medellång och lång sikt fastställs med syftet att helt bryta sambandet mellan resursanvändningen och den ekonomiska tillväxten. Det är viktigt med en bred tolkning av begreppet resurseffektivitet, som omfattar alla naturresurser.

Ytterligare steg mot förverkligandet av målen i Europa 2020-strategin

De flesta medlemsstater satte upp nationella mål i utkastet till nationellt reformprogram i november 2010, i preliminär eller slutlig form. Målsättningarna lovade gott, men fortfarande krävs det realistiska och därtill betydande insatser för att man ska kunna uppnå de förväntade resultaten i förhållande till de överordnade målen i Europa 2020-strategin. Generellt kan vi konstatera, när vi granskar de preliminära nationella mål och siffror som finns tillgängliga, att ambitionsnivån fortfarande är inriktad på kortsiktiga snarare än på långsiktiga reformer, och följaktligen är det en bit kvar innan medlemsstaterna uppfyller EU:s övergripande mål. Det ska dock erkännas att det utgör en svårighet att målen för strategin måste sättas upp mitt under det ekonomiska konsolideringsarbetet efter den senaste tidens ekonomiska kris. En höjning av ambitionsnivån skulle medföra utmaningar för många medlemsstater under den pågående budgetkonsolideringen. Kommissionen föreslår därför att en halvtidsöversyn genomförs 2014.

Mellan mitten och slutet av april 2011 kommer medlemsstaterna att upprätta stabilitets- och konvergensprogram och nationella reformprogram där det i detalj beskrivs vilka åtgärder de tänker vidta inom den nya strategin, med särskild tonvikt på uppfyllandet av de nationella målen.

Med utgångspunkt i den årliga tillväxtöversikt och de diskussioner i de olika rådskonstellationerna som återges i denna sammanfattande rapport, kommer Europeiska rådets vårmöte den 24–25 mars att peka ut de gemensamma ekonomiska utmaningarna och dra upp strategiska riktlinjer i politiska frågor. Medlemsstaterna ska beakta detta när de i mitten eller allra senast i slutet av april i sina stabilitets- eller konvergensprogram utarbetar budgetstrategier på medellång sikt och fastställer vilka åtgärder de måste vidta för att uppnå de övergripande Europa 2020-målen i sina nationella reformprogram. I juni, innan det ungerska ordförandeskapet avslutas, kommer rådet under slutfasen – med kommissionens bedömning som grund – därefter att utfärda landsspecifika rekommendationer som ska hjälpa medlemsstaterna att utarbeta sina budgetar för det följande året.

**Kommissionens rapport om de bilaterala mötena med medlemsstaterna
om slutförandet av deras utkast till nationella reformprogram
(den 15, 16, 22 och 24 februari 2011)**

Bilaterala möten mellan kommissionen och var och en av medlemsstaterna anordnades, med hjälp av det ungerska ordförandeskapet, i Bryssel under fyra dagar under den andra halvan av februari. Medlemsstaterna representerades oftast av sin ställföreträdande ständige representant och i många fall var företrädare för de nationella regeringarna närvarande, i vissa fall också samordnaren för det nationella reformprogrammet. Kommissionen representerades av generalsekretariatet (ordförande Alan Seatter – direktör D), GD Ekonomi och finans och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

Medlemsstaterna utarbetade utkast till nationella reformprogram i november 2010 och ska lägga fram de slutliga versionerna före utgången av april månad. Dessa kommer att utgöra ett samlat paket tillsammans med stabilitets- eller konvergensprogrammen.

Syftet med de bilaterala mötena var att **diskutera såväl praktiska aspekter av slutförandet som det sannolika innehållet i det slutliga nationella reformprogrammet, mot bakgrund av den årliga tillväxtöversikten och den första lägesrapporten om Europa 2020-strategin. Det betonades hur viktigt det är att sätta upp långtgående nationella mål för att de fem övergripande målen i Europa 2020-strategin ska kunna genomföras, och att redogöra för de åtgärder som ska leda till att målen uppnås.** Generalsekreterarens inbjudan utgjorde ramen för mötena. Syftet med denna not är att lyfta fram de viktigaste slutsatserna av detta projekt och att ange vad som återstår att göra.

I. Allmänna kommentarer

En del tekniska redaktionella frågor klargjordes under mötena, men på det hela taget har medlemsstaterna en god förståelse av processen och utnyttjar de riktlinjer om de nationella reformprogrammen som de fick i september 2010.

- Kommissionen förklarade sambanden mellan den europeiska terminen, den årliga tillväxtöversikten, de integrerade riktlinjerna och Europa 2020-målen. Medlemsstaterna hade **utarbetat sina nationella reformprogram med beaktande av de integrerade riktlinjerna, medan den årliga tillväxtöversikten motsvarade behoven när det gällde mer akuta åtgärder på kort sikt.** Kommissionen gjorde klart att den årliga tillväxtöversikten i detta skede utgjorde ett förslag från kommissionen som måste diskuteras av Europeiska rådet i mars, då rådet skulle utfärda riktlinjer på EU-nivå med denna översikt som grund. Av diskussioner vid Europeiska rådet den 4 februari hade det dock framgått att de tio prioriteringar som hade identifierats i den årliga tillväxtöversikten var relevanta.
- **Medlemsstaterna uppmanades att ta itu med de frågor som tagits upp i den årliga tillväxtöversikten i sina nationella reformprogram.** Nästan samtliga hade för avsikt att referera till dem i programmen. Det gjordes klart att de nationella reformprogrammen inte förväntades ändra struktur på grund av detta. Några ifrågasatte de särskilda åtgärdernas relevans i det egna nationella sammanhanget, och AT redogjorde för sin syn på Europa 2020-strategin som en mer välavvägd metod.
- Medlemsstaterna enades också om att **det är viktigt att de nationella reformprogrammen bildar ett samlat paket tillsammans med stabilitets- och konvergensprogrammen.** De två dokumenten bör stämma överens, vilket kan uppnås genom att man, om så krävs, använder korsvis hänvisningar. De makro- och budgetscenarier som de båda dokumenten stödjer sig på bör vara identiska.
- **När det gäller det särskilda fallet med länder som deltar i program (IE, RO, EL och LV)** bör det råda fullständig överensstämmelse mellan det korrigerande ekonomiska programmet och det nationella reformprogrammet om de akuta, kortsiktiga åtgärderna, där det nationella reformprogrammet ger en bredare, mer långsiktig bild som sträcker sig ända till år 2020 och omfattar de åtgärder som krävs för att ekonomin ska kunna återföras till en bana med hållbar utveckling med de nuvarande budgetrestriktionerna.

- **Beträffande de nationella målen** har alla medlemsstater – med undantag för UK – satt upp, eller kommer att ha satt upp, sina nationella mål i de slutliga nationella reformprogrammen. Nederländerna bör ha med samtliga mål utom det som gäller energieffektivitet, vilket dock kommer att ha satts upp före utgången av 2011. Få medlemsstater har höjt sina mål sedan november 2010 och till dags dato. Detta innebär att de nationella målen sammantagna ännu inte når upp till EU:s mål. Därför har ett antal medlemsstater fått förslaget att de ska revidera sina nationella mål så snart som budgetläget har stabiliserats.

- **Vad gäller samrådsprocessen med de nationella parlamenten och de regionala och lokala myndigheterna och intressenterna**, lyfte vissa medlemsstater fram den i högre grad än andra under diskussionen. De flesta medlemsstater har någon form av samråd med intressenter där nationell praxis beaktas, men mer skulle kunna göras för att stärka trovärdigheten i detta förfarande. PT, CZ och MT har till exempel nyligen inlett ett offentligt samråd om sina utkast till nationellt reformprogram.

- **Frågan om en pakt eller ett instrument som kan förstärka konkurrenskraften i euroområdet och dess kopplingar till Europa 2020-strategin** togs upp av många medlemsstater. Kommissionen redogjorde än en gång för sin inställning till en eventuell pakt: den bör vara förenlig med de befintliga fördragen, den institutionella jämvikten och de institutionella förfarandena, särskilt den europeiska planeringsterminen. De nationella reformprogrammen var den naturliga samlingspunkten för de deltagande medlemsstaternas förslag till åtgärder för förstärkt samordning. Övervakningen av ett sådant instrument skulle kunna skötas av kommissionen inom ramen för Europa 2020-strategin. Flertalet medlemsstater tycktes instämma i detta.

II. Den årliga tillväxtöversiktens prioriterade åtgärder i de nationella reformprogrammen

Diskussionerna med medlemsstaterna visade att flertalet av dem betraktade de prioriterade åtgärderna i den årliga tillväxtöversikten som relevanta, i synnerhet:

- **Budgetkonsolidering** prioriterades av alla medlemsstater. De offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt måste garanteras även för de medlemsstater som för närvarande inte är föremål för något förfarande vid alltför stora underskott (SE, EE och LU). Frågan om kortsiktig budgetkonsolidering diskuterades inte i detalj, eftersom det kommer att tas upp inom ramen för stabilitets- och konvergensprogrammen. **Att ta itu med strukturella reformer inom banksektorn** var också en fråga som många medlemsstater såg som angelägen.
- **Pensioner eller hälso- och sjukvårdsreformer** – som är nära knutna till de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt – diskuterades.
- **Strukturreformer på arbetsmarknaderna** ansågs som relevant och nödvändigt av majoriteten av medlemsstater, naturligtvis med variation i fråga om angelägenhet och fokus.
  - Pensionsreformer och deras inverkan på sysselsättningen diskuterades också. Enligt våra preliminära resultat skulle 19 medlemsstater kunna dra nytta av riktade stimulansåtgärder för anställning av äldre arbetstagare, 17 skulle kunna främja livslångt lärande, särskilt för äldre arbetstagare, 17 skulle kunna höja pensionsåldern och koppla denna till den förväntade livslängden och 12 skulle kunna begränsa omfattningen av sina program för förtida pensionering
  - Åtgärder som syftar till att **främja deltagandet på arbetsmarknaden för äldre arbetstagare, ungdomar, kvinnor och arbetstagare med invandrarbakgrund** bedömdes som avgörande för en höjning av den sammanlagda sysselsättningsgraden. Här skulle 20 medlemsstater kunna förbättra tillgången till barnomsorg för att kunna underlätta deltagandet för den andra försörjaren i hushållet, 16 medlemsstater skulle kunna öka möjligheterna till flexibelt arbete och 15 medlemsstater skulle kunna inrikta sig på skatteväxling som minskar skatten på arbete i syfte att underlätta för arbetstagare med lägre löner. Åtgärder för att begränsa antalet avhopp från skolan, höja utbildningsnivån och komma till rätta med kompetensglapp ansågs viktigt av 23 medlemsstater.

- Åtgärder som syftar till att **få arbetslösa tillbaka i arbete** framhölls också som avgörande i det rådande läget med höga arbetslöshetsnivåer. Framför allt skulle 13 medlemsstater kunna reformera sina skatte- och bidragssystem för att göra det lönsamt att arbeta och/eller ställa krav på utbildning och arbete som villkor för bidrag.
- **Åtgärder som syftar till en avvägning mellan trygghet och flexibilitet** betraktades som mycket viktiga. Tolv medlemsstater skulle kunna ha som mål att ytterligare förenkla systemen för erkännande av kvalifikationer för att främja rörligheten och minska segmenteringen på arbetsmarknaden, bland annat genom ett mer omfattande bruk av tillsvidareanställning.
- **Åtgärder för att förbättra företagsklimatet på den inre marknaden** rekommenderades för alla medlemsstater, särskilt förbättring av regelverket, främjande av konkurrensen framför allt när det gäller tjänster inom de fria yrkena och nätverksindustrin, förbättring av den administrativa effektiviteten och genomförande av den sektorsspecifika lagstiftningen i enlighet med tjänstedirektivet i den mån detta inte redan är gjort. De flesta av dessa frågor betraktades som viktiga av medlemsstaterna och de flesta tänkte gå ännu längre i sina åtgärder i det slutliga nationella reformprogrammet.
- Snabbare och bättre **användning av strukturfonderna** föreslogs för vissa medlemsstater, särskild dem för vilka EU-stödet spelar en viktig investeringsfrämjande roll.

En del medlemsstater underströk att de är oroad av vissa förslag från kommissionen. Till exempel Frankrike när det gäller sysselsättning, arbetsmarknadsreformer och ytterligare en öppning av tjänstesektorn, Tyskland när det gäller nya åtgärder för liberalisering av reglerade yrken, Italien när det gäller arbetsmarknadsreformer, Storbritannien när det gäller mål och Danmark när det gäller hushållens skuldsättning.

III. Nästa steg

- Vissa medlemsstater efterfrågade **skriftlig återkoppling eller en sammanfattning av det bilaterala mötet**. Detta kommer att tillhandahållas informellt i tekniskt hänseende.
- Andra medlemsstater begärde **teknisk assistans från kommissionen och/eller nya kontakter med kommissionen**, i några fall rörande **särskilda frågor**.
- Ett antal medlemsstater har visat intresse för att **ta emot besök av kommissionen i huvudstaden** (AT, CY, RO, BE, FR, ES och SK). Kommissionen kan också vilja följa upp de bilaterala mötena med tjänsteresor till andra medlemsstater för att kunna fortsätta dialogen i särskilda frågor.
- För de länder som deltar i program måste det råda fullständig överensstämmelse mellan de korrigerande ekonomiska programmen och Europa 2020-strategin. Samordningen kommer att förstärkas genom landsgrupperna.
- **Datum, format och representationsnivå när det gäller uppdrag bör fastställas inom kort**. Enligt det föreslagna formatet skulle generalsekretariatet leda resorna tillsammans med företrädare för GD Ekonomi och finans och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering om så önskas i särskilda frågor. Representationsnivån bör avgöras från fall till fall.
